

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДРУГА НЕДЕЉА ЧАСНОГ ПОСТА - ПАЧИСТА

. 2, 1 - 12, . 7 . 10, 9-16, . 36; . 1, 10 - 2, 3, . 304 7, 26
- 8, 2; . 318.

свети Григорије Палама

св. свешт.муч. Поликарп Смирнски

свети Григорије Палама

БЕСЕДА НА ДРУГУ НЕДЕЉУ ЧАСНОГ ПОСТА

Будући да се Царство Божије приближило, да је већ у нама и да ће ускоро наступити, делима покајања учинимо себе достојним Царства Божијега. Присилимо се да одсечемо зле жеље и навике, јер се Царство Небеско на силу стиче и подвижници га задобијају. Узревнујмо у трпљењу, смирењу и вери наших богоносних Отаца, како каже апостол: Гледајући на свршетак њиховог живота, угледајте се на веру њихову (Јевр. 13; 7). Умртвимо наше удове који су на земљи: блуд, нечистоту, страсти, злу похоту и похлепу, нарочито у ове свештене дане Поста. У том циљу нас је и благодат Духа најпре упозорила на будући Страшни суд Божији, затим нас је опоменула на изгнанство Адамово да би нам коначно, након свега, предочила у чему се садржи непоколебива вера, да бисмо се са страхом због првог и плачем због другог непоколебиво придржавали вере и смирили себе; да се не

бисмо препуштали неузддржању и, услед неверја и незаситости утробе, отварали врата свим страстима и давали им место; да се не бисмо нашли на пространом и широком путу и пропали због тобожњих уживања, него да бисмо, пригрливши тесан и узан пут који води у живот вечни а чији је почетак и прво поприште управо Пост, усрдно окончали ову великопосну Четрдесетницу.

Како каже Соломон, свака ствар има своје време и све има свој час. Према томе, ево правог тренутка за онога који тражи повољно време за савршавање врлина, а то је ова Четрдесетнице. И ако свецели човеков живот представља време повољно за задобијање спасења, колико је онда повољније ово време Поста! Тако је и Началник и Руководитељ нашега спасења, Христос, почео управо од поста и на попришту поста поразио и посрамио ђавола, узрочника

email: manastirmaine@gmail.com
интернет презентација: podmaine.weebly.com

страсти, који Га је на сваки начин нападао. И како је неуздражање утробе родитељка острашћености будући да искорењује врлину, тако је, напротив, уздржање мајка бестрашћа, јер поништава скверну која потиче од неуздражања.

Будући да је највише времена

(Римљ. 10; 17).

Господ је, уистину, свима заједно и не побуђујући ничију за- вист говорио реч покајања, еванђе- ље спасења, речи живота вечнога. И заиста, сви су слушали, али нису сви и послушали. Сви ми волимо и да чујемо и да видимо, али не и да творимо врлину. И заиста, сви смо

У време свог охлађења и лењости у свом срцу представљај раније време у коме си био марљив, у коме си се старао о свему, чак о ситницама, у коме си показао подвиг, у коме си се са ревношћу противио свима који су хтели да поставе препреку том хођењу. Таквим сећањем твоја душа ће се поново пробудити као из дубоког сна, те ће се поново обући у пламен ревности. Она као да устаје из мртвих, ватреним супротстављањем ђаволу и греху враћајући се у свој ранији поредак.

свети Исак Сирин

проводило у том граду, као и због многих и великих (тамо учиње- них) чуда и поука, Христос је био веома познат тамошњему ста- новништву. И зато, када би се чуло да је Он био на неком другом месту, а поготово када би се изнова вратио (у Капернаум), к Њему је притицало мноштво народа. А до- лажаху Му, како говори Лука, из разних градова, а међу њима беше и књижевника и фарисеја и зако- ника, и Он им, говори еванђелист, казиваше реч. То је било Његово превасходно дело, што је показао и у параболи (о сејачу), говорећи: Изиђе сејач да сеје семе своје, тј. слово (реч) учења, и: Дођох да грешнике позовем на покајање, а тај се позив савршава кроз слово учења. То показује и св. ап. Павле, говорећи: И тако вера бива од про- поведи, а проповед од речи Божије

ми створени тако да, више од свега осталог, желимо да сазнамо о оно- ме што се тиче нашег спасења. Због тога многи не само да са бла- годарношћу слушају свештено учење, него и брижљиво изучавају речи (вере), које свако разматра са свог становишта, сагласно знању или незнању које поседује. Међу- тим, да би те речи биле оживотво- рене на делу или да би, на основу њих, вера доносила корисне пло- дове, неопходни су разборитост и добронамерност, које, пак, није ла- ко стећи, а посебно не онима који себе оправдавају и сами себе представљају као учене, какви су заправо и били јудејски књижевни- ци и фарисеји.

У то време, љубав према људској слави одвраћала је фарисеје од вере у Господа, и зато им је Он и го- ворио: Како ви можете веровати кад примате славу један од друго- га, а славу која је од једнога Бога не тражите (Јн. 5; 44)? Њима су

препреку да приђу Господу Који је на небесима и Христа без представљали иметак, брак и бриге о житејским делима, тј. оне ствари којих је телесна слабост лишила одузетога и потпуно их

16. Шта, међутим, да кажемо о одстранила из његових мисли. Због тога је за грешнике болест често боља од здравља, будући да садејствује њиховом спасењу. Болест отупљује човеков укорењени порив према злу и, на неки начин, преступници отплаћују свој дуг кроз болесничка страдања која човека чине способним да изнова прими најпре душевно, а потом и телесно оздрављење. То се посебно догађа онда када болесник разуме да је његова несрећа исцељење које је послато од Бога, па га племенито подноси и са добром надом припада Богу, док делима, колико му то допуштају његове снаге, успева да измоли милост. То је и овај одузети, колико је могао, показао својим делима, а Господ је то објавио и делом и истинитим речима, док су фарисеји, не могавши то да схвате, хулили и роптали. Тамо је речено: Видевши веру њихову, тј. како веру узетога, болешћу прикованог за постељу, којега су спустили, тако и веру оних који су га спустили кроз кров, Господ говори: Синко, опраштају ти се греси твоји!

Занемаривши сада и веће врлине, рећи ћу вам следеће: када се, стојећи заједно с вама пред Богом у свештеној Цркви, осврнем и погледам на оне који разборито и скрушено узносе Богу песмопојања и прозбе или, пак, видим некога где ћутећи стоји и пажљиво слуша сабранога ума, тај један једини поглед ме испуњава радошћу и усхићењем и ја прослављам Оца

Кога нико не може чинити ништа добро и кроз Кога се савршава сваки људски напредак.

16. Шта, међутим, да кажемо о онима који не стоје (пред Богом) у ћутању нити учествују у појању славословља, него разговарају један са другим и нашу словесну службу Богу мешају са световним празнословљем, сами не слушајући свештене и богонадахнуте речи а ометајући оне који желе да слушају? Докле ћете, љубљени, храмати на обе ноге, како би рекао Илија Тесвићанин, ви који желите истовремено да учествујете и у молитвама и у недоличним, овоземаљским разговорима, који не исправљате један другога као што би то требало, но један другог упропашћавате, боље рећи - један другог уништавате? Докле ћете, неуздржавајући се од сујетних речи, претварати Дом Молитве у дом трговачки? Докле ћете водити острашћене разговоре у овом Дому, у коме се изговарају и слушају речи живота вечнога? Тај вечни живот, ми, с наше стране, тражимо од Бога са непостидном надом и тај се живот, са Божије стране, дарује онима који се свом својом душом и умом моле за њега, али не и онима који, тако да кажемо, чак ни језик свој у потпуности не покрећу на молитву.

17. Сада се код нас, браћо, Жртва више не приноси кроз огањ као у Мојсејево време, већ се савршава речју. У оно време, када се Богу кроз огањ узносила жртва (паљеница), они који су принели туђи огањ и заједно са Корејем устали против Мојсеја, били су сами жежени свештеним огњем, који се

разбуктао на њих (в. 4. Мој. 16; 1- научили да ћемо, ако живимо по 35). Заплашимо се да ћемо и ми, телу умрети, а ако пак духом умруносећи спољашње и туђе речи у твимо дела телесна, живети у овој словесни божанствени Жртвенке.

ник - говорим о Цркви - на крају и 18. Покренимо сада ка слави сами бити осуђени, божанственим Божијој све који нас гледају, знају речима које су у њој (Цркви), учићи добро да овај Дом у себи носи нивши тако саме себе достојним Христа, да прихвата све ослабљеизрицања проклетства и осуде. О, не душом и заповеда им да устану заплашимо се, молим вас, и док и да са продуховљеним и богоугод смо у цркви, стојећи пред Богодним помислима Њему принесугом, са страхом Му приносимо телесна чула и осећања, уместо да своје прозбе. Излазећи из цркве, она неразборито носе и понижаизменимо од сада своје живот навају нас. Тако ћемо се узнети у боље и нека нас не обману доби наш истинити Дом, односно у неци, посебно они неправедни. бески и наднебески завичај, где је

Овај живот није шала и није играчка, међутим људи су га претворили у шалу и у играчку: лакомислено се поигравају временом датим ради припремања за вечност, поигравају се празним речима. Оду у госте, седе и празнословје, а онда почну да играју разне игре; оду у позориште, а тамо се само забављају и лица која учествују у радњи и они који њихове радње гледају; други се забављају својим умним даровима, људским слабостима или врлинама, способношћу да добро говоре и пишу; забављају се чак храном и пићем, употребљавајући их прекомерно, уместо да их користе само за неопходно засићивање; забављају се одећом својом, забављају се лицима својим; забављају се децом својом, уместо да их васпитавају у вери, благочашћу и страху Божјем. Сав живот њихов је забава. Али тешко онима који се забављају!

св. праведни Јован Кронштадски

Бежимо од заклинања, а поготово Христос, Наследник и наш Дароод оног лажног. Уздржавајмо се од ватељ наслеђа.

срамних речи, а још више од њима 19. Њему приличи слава, власт, сагласних дела: клеветања, лучаст и поклоњење, са беспочетним кавства и хвалисања. Нека сваки Његовим Оцем и пресветим и бланаш уд и свако чуло буде рукогим и живототворним Духом, сада вођено и покренуто благочестивим и увек и у векове векова. Амин. умом. Носимо, или, боље речено, узносимо тело са разборитошћу и са страхом Божијим, и не потчињавајмо се телу, унижавајући се до његових приземних и мрских порива, не допустимо да они овладају нама. Од Павла смо